

Patrocinium Defunctorum

Hautin, Jacques

Leodii, M.DC.LXV.

Præfatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79679](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79679)

CAPUT QUINTUM.

De annexis jacturae beatitudinis.

ARTICULUS I.

*Tristitia piorum manium ex jactura
gloriae, quam consequi debebant,
aeterna.*

P R A E F A T I O.

187.
Jactura
graduum
beatitudi-
nis, quam
acerba se-
cundum
suavitatem.

OENA damni non modò dilationem beatitudinis includit, verum etiam adjunctam præbet privationem gloriae, quam pii manes obtenturi erant, nisi per eorum, dum viverent, fœcordiam stetit. Quanta verò tristitia ex hoc velut fonte emanet, ex hac magni Sparii sententiâ collige. *Existimo, ait, tristitiam illam, ut est pena per se imposita ad purgationem culpæ, magis esse de gradibus beatitudinis perpetuè amissis, seu non lucratis propter orium, & venialia peccata; quàm propter solam dilationem beatitudinis aliquando consequendæ, & hoc igitur modo gravius tristantur animæ imperfectiores, & quæ maiorem reatum habent.* Ita ipse tract. de Purgat. Qui quidem sententiæ suæ causam non adscribit, credo quòd abundè per se clarum autumet, æternam gloriae aliàs consequendæ jacturam, temporali damno gloriae brevi post obtinendæ, præferendam esse, ac proinde tristitiam ex æternâ jacturâ graviolem, quàm ex temporali percipiendam. Verumtamen res hæc latiùs fundenda, & more nostro æstimanda est. Quare dicendum primò, quàm talis jactura damno sit. Deinde quàm turpis: ex quibus facillè innotescat, quàm acerbam creet tristitiam.

§. I.

*Moror ingens, quia jactura
damnoſa.*

188.
Superat
mororem
ex dilatio-
ne beatitu-
dinis, prop-

DAMNI autem gravitas expendi potest ex iis, quæ hæcenus disputavimus. nam si privatio visionis beatificæ, vel ad breve tempus qualibet damna, jacturæque quorumlibet bonorum, immen-

sùm superat: Si amoris beatifici subtractio ^{per æterni-} etiam temporaria, non minoris faciendæ ^{tatem.} est: Si denique, & gaudii beatifici brevis jactura tantidem censenda: quanti fiet amissio æterna, & visionis, & amoris, & gaudii beatifici, cujus lucrum per vecordiam nostram nobis perierit? Siquidem æternitas ingens pondus iis rebus adjungit, quascumque seu felices, seu infelices afficit. Nec causa latet. Quippe quia æternum infinitis diebus, infinitis annis, infinitis millionibus annorum durabit. Quamobrem acquisivisse, vel amisisse æternam gloriam, est infinitos gloriae dies, infinitos annos, infinitos milliones annorum lucri fecisse, vel perdidisse; quemadmodum & æternum pati, est infinitis millionibus annorum pati. Quare sicut impios manes nihil æquè excruciat, atque æternitas tormentorum, ita pios nihil perinde affligat, atque damni illius æternitas. Quod ut mentem pii Lectoris magis feriat, duo paradoxa in medium profero, quæ etiam studium salutis animarum vehementer accendere possunt.

Aio igitur plures laudis, ac gloriae divinae actus procurari, unius, vel puelli animæ salute, quàm hæcenus in orbe terrarum acquisitum à mortalibus sit; plures etiam, quàm jam in eo acquirantur, aut postmodum ad finem usque acquirendi sint. Item pronuntio plura peccata caveri, plùsque ad eò injuriæ divinæ, si unicam animam tartaro arceas, quàm cavisses, si omnia quæ fuere, sunt, & erunt, mortalium crimina impedires. Causa utriusque pronuntiati, una æternitas. Nam mortalium flagitia, virtutisque actiones, quia tempore circumscribuntur, finem habebunt, beatæ verò animæ laudes, & damnatæ maledicta, quia æternitati adæquabuntur, fine, ac numero carebunt. Quæ etiam causa efficit, ut si mille mundorum pias, impiasque actiones, cum unius felices, aut infelices animæ laudibus, aut maledictis cõferas: illæ his omnino sint cessuræ. Cum igitur pii manes jacturam fecerint complurium gloriae, ac beatitudinis graduum, quos

189.
Demon-
stratur.